

NEM SZÁMÍT A BŐRSZÍN, HA AZ EMBER BIZONYÍTANI AKAR – VALLJA KOCSIS KRISZTIÁN

Kallódó gyerekből agykutató lett

Szüleinek nem kellett, öt éves koráig kallódott, majd nevelőszüleinek köszönhetően agykutató lett a most 31 éves Kocsis Krisztián. Az év hétköznapi roma hőséneke jelölt fiatalember sorsa azt példázza, hogy a hozzá hasonló fiatalok jó emberek segítségével és megfelelő kitartással messzire juthatnak.

SZEGED
TIMÁR KRISZTA

A Roma Sajtóközpont 2015-ben alapította az Aranypánt-díjat, ami az egyik legjelentősebb magyar civil díj. Idén ötödik alkalommal adják át az év hétköznapi roma hőséneke. 2019-ben szegedi is van a zsűri által kiválasztott tíz jelölt között.

Kocsis Krisztián 31 éves neu-

robiológus az SZTE ÁOK Neurológiai Klinika, Neuroimaging Kutatócsoport tagja. Bár az induláskor kapott „öröksége” más utat szabott meg számára, nevelőszülei segítségével sikerült ettől távol kerülnie.

– Azt hiszem, nem akart gyerek voltam, bár ez sosem derült ki számomra. Lényeg, hogy öt éves koromig végig kellett jánom számos helyet, és megtapasztalni a világ egy olyan oldalát testközelből,

amelyet egyetlen gyermeknek sem kellene. Aztán jöttek a szüleim Kápolnásnyékről, akik teljesen más útra tereltek – mesélte.

Krisztián az iskoláskort elérve majdnem kiségitő iskolába került hiányos alaptudása miatt. – Apuék ragaszkodtak hozzá, hogy nem vagyok oda való, csak nem volt, aki megtanítsa azokra, amiket a kortársaim tudtak. Ha más hozzáállásuk lett volna, valószínűleg nem itt tartanék.

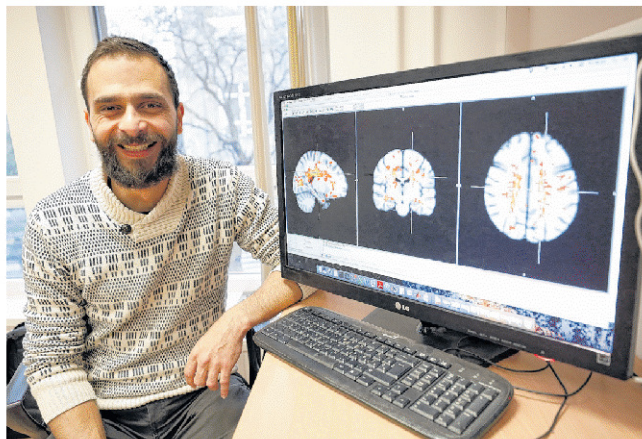
Végül tanárai és nevelőszülei támogatásával kitűnő eredménnyel végezte el az általános iskolát, mellette pedig kenudott és zenélni tanult. Országos bajnok volt, válogatott sportoló azért nem lett, mert edzője, Ligeti Laci bácsi, aki motiválni tudta, elhunyt. A zenekonzervatóriumhoz pedig kellett volna még egy év tanáromje, Pfiffer Zsuzsanna irányításával, de a napi három-négy óra gyakorlás nem mindig volt inyére. Így Pannonhalmán tanult tovább, majd egy évig ösztöndíjjal Németországban. Onnan felvételizett Szegedre, mert kutató akart lenni.

– Nem is volt más tervem. Fiatalon úgy hittem, hogy ezzel képes leszek megváltani a világot, és talán saját magamat is – magyarázta pályavá-

lasztását. Ma is ez motiválja: az új keresése, megtalálása. – Sokáig az emberek is biztosak voltak benne, hogy a Föld lapos, egészen addig, amíg valaki be nem bizonyította az ellenkezőjét – tette hozzá mosolyogva.

Kocsis Krisztián másik álma, hogy egyszer nyit egy árvaházat.

– Nekem is az segített, hogy megfogtak, és azt mondták: kellesz nekünk. Azt érezhettem, hogy végre tartozom valahová, és ezért megéri mindent megtenni. Mindig azt hallottam, mutassam meg, mit tudok, csak az számít. Ennek a mentalitásnak köszönhetően soha nem éreztem, hogy hátrány lenne a származásom. Az viszont biztos, hogy teljesen más életutat kaptam annak köszönhetően, hogy kiemelték és motiváltak. Éppen ezért amit elértem – és még nagyon sokat kell fejlődnöm tudásban –, nem a saját érdememnek tekintem. Ennek érdekében azt tudom tenni, hogy igyekszem beletenni azt a munkát és energiát, ami csak szükséges mindehhez. Ha az Aranypánt-jelölés kapcsán csak egy, hozzám hasonló fiatal jobban hisz majd magában, miután elolvasta ezt a cikket, már megérte – tette hozzá.

Az új keresése, megtalálása – ez motiválja a kutatásban Kocsis Krisztiánt, aki az év hétköznapi roma hőse lehet, ha elnyeri az Aranypánt-díjat. FOTÓ: FRANK YVETTE